

**Bröllops-skrifft, då
hederligh och
wällärde, her
Johannes J. Lönn,
wälföror...**

82 Aa 7 30

**National Library
of Sweden**

LÖNN, J. J.
LIETZEN, M. E.
1681

LElmladhska samlingen. 30.]
82 Aa 7:30.

Bröllops-Skrift /

Då Hederligh och Wällärde /

Her JOHANNES J. L. S. W. W. /

Wälförordnad Gudz Ordz Tienare i Waza Församling och Medarbetare
i Scholan der sammastades /

Medh
Den Ehreborne/ Kynste och Dngderike Jungfru/

M. MARIA ELISABETHA Lietzen /

Ett Christeligt Ehta Förbund vthi Förnäm- och Hederligt Folkz Samqwämb i Åbo den 13. Octobris
Åhr 1681. stadfäste.

Upprättat af des gode Wänner och Landsmän.

Widå hwadh nu den mächtige Fru/ den ej
hvarande Fröija late-dröija
Alter å Bahn haar kommit i Stahn' och we-
Slå vthi Fält/ pufferlig och snält/ en lef-
wande Hildre/ (wena fälte;
Wnger en Man hon wiso nu wan/ i Graf-
Nemblig i Fann en hurtige Dam sig hwil-
la må mächta

Slagen heel trött af Veneris Skott/ des Boga och Skächta:
Som nu det är sedwanligt här at något omröra
Sidane Män/ som draga så hån/ i Griffena föras;
Deras Åfärd från denne här Werld man plår ihåkomma/
Helt de som haar sig hållit här braa/ bland wrånga och froma.
Samma iagh wil äch Fächtare gill nu enteli' göra/
Som nu i Land skön Veneris Band mon hasteli' föra.
Deres hå Griffte medh föllande Skriffte iagh wille behedra/
Doch vthaf den wår gamle go' Wån skal warda ej nedra.

G R A F: S A R I F T.

Hi nu! här lägges ned/ then för haar modig warit/
Kantke/ och tänkte wål som skulle ej förfarit
Det honom sker nu wist/ at han så dölyes nidh
I MÅJUS herte-groop/ der han får hwifla
Men det är vnderfamp/ at thet således händer/ (sigh.
At denne Jordafärd til Vpfompst honom länder;
Ty mehr han gräfwes nedh/ ju mehr han wåyer til!
Ju mehr han gömes bort/ ju mehr han blifwer gill!
Gack så ifran oss dät/ der från Tu aldrih slipper/
Seån Wagners Hoop/ tu enteligen tripper/
Som Tu ej nänten mehr får blifwa här i Werld;
Säg Tu min gode Bus hwar medh tu blifwer snärd.
Så fahre i HERRANS Rampn och hwifla tigh nogh länge
I yng Moores Sködt och Fampn/ och war en lustigh Dränge
Til des som en af oss af Enligheet och Pust
Kan samma Lissa få och winna

Jungfrurs Lust.

Sagh gick en Morgonstund i Stogen at spakera
Och wed en rosen-lund/ en dufwa säg/ bland flera
Som slögh der af och an/ doch intet warse blef
At iagh där gick och qwad/ omkring allena dref:
Då hon en tämlig tjd med Wingan hade slächtat
Blef hon heel orfelös/ och til sin krop för sinächtat;
Fördensull slinger op vthien Eck til Roo/
At wederqweckia sigh/ bredwed sitt förza Boo:
Enär hon säkrast war och tänkte på en Hwijla/
Då kom en Wäder-Puust/ som henne öfwerijla/
Som Toppen ref vthaf den Eck hon satt vppå
Och jämbwål hastelig dref henne der ifrå!
Dy wil hon til en Bäck/ och wisse inter wa chta
Sigh för den arga Skytt/ som smögh sigh fram så sächta
Närt då hon slögh förbij en blomstrand LÖNN/ så stöth
Han Dufwan medh sin Pjhl at Blodh på Marken slöth.

Medh samma Skott en Qwist af LÖNNEN blef afbruten
Den föll på bäckens Brädd med Dufwan/ som wardt skuten.
Wthöfwer denne Slump iagh hmfka migh rätt härdt;
At Dufwan blef tber Dödh/ det gierde migh och särdt.
Doch fick den Dufwan Liff/ som litet för blef sargat
Wthaf den starka Kraft i Bäckten wardt förborgat/
Och int' allenast hon/ men och den Lönne-Qwist
Som nederkös af Träädte/ förwandlades fullwist
Af samma Bäckens Art vthien sager Dufwa:
Det iagh medh Vndran säg/ sampt monde migh fast grufwa.
När detta war så skedt/ begynte dhe oppå
At kännas twedh sin Art/ sampt drifstigt sammangå
Och i sin Sammangång hwarandra hierligh sägna
Medh Fötter/ Wingar/ Näbb/ och det dem kunde hugna.
Wår Brudgumme och Brudh haa sammaledes sädt
Hwarandras Hierta in; dem

G ifwe H Erren Gädt.

Er Acti vppå til Jungfrur små min Fråga iagh nu ställer/
Den Damsell är sått och snäll som gifar hwadh den galler
Der fins en Man/ som al bäst kan/ hoos täcka Jungfrur n i fros/
Nog kan han nå och inter gå/ med den grant Arbet' drifswes.
När han i Bruut hoos Jungfrur floot sigh först inliuwerat.
Då rödes han trögt/ men blig full slögt och dem måst commenderat.
At sådan Art som nogh är klart den Mannen plagar finnas/
At han medh Sigt sigh söker dät som närtast Damer hinnas
Ej sker stoore som är och spore om dem som Händer hängia/
Hoos stigtig Wöde/ som rätt och böde sigh plagar måst inträngia.
Hwar Wingerwadn wil haa til Wån som den man stigtig öfwar.
Gör sådan Sigt hwar Man medh Sigt sigh Audience öfwar.
Jngen haa wil den Jungfrun gill som den ej effrettrachtar/
Hon näge närt och buge dät och hwar Man den förachtar.
Den Jungfrun är Werdsmet wård och sief den man tracterar.
Som kan föresta och gifva på hwadh iagh här intenderar.
Men hoo som då ej hittat på hwadh iagh här sief mon tänckia.
Då stalle sigh här in hoos migh; En Nål wil iagh den stänckia.
Lyst-önskan.

Så gifwe wist sief HERREN Christ sin Helge Andes Häfwor/
Som iagh för migh Eht hierteligh önskar
Gudz Goda Gåfwor.

Man sje om Höre Zjdh/ at hwar sigh Wärma söer
Wethmbrat är der om/ hur' han sin Dagar nöder.
At Wintrens kalla Art ej honom skada må/
Sigh skyndar til sin Wån; at dubbel wärma nå:
Brudgummen JOHAN LÖNN för Riden rådder warit;
Dy haar han och medh Sigt sief kall igenom farit
Och sö. sigh Wärmes-Djelp/ der til han sunnit haar
Den tyfte M A R I A E J E R / som är af Dygder klar
Vorum.

Så bruker Wärcman Eht/ at det får så i Gloer/
At I må heeta Saar och JZED lilla Moor:
Sief h'aste Himmels Gudh som vp i Högden boor/
Til det och annat alt Eht gifwe lycka floor.
författade
JOHANNES L. Preus.
O-Böthn.

